

USŁUGI Z ZAKRESU

ANTI-MONEY LAUNDERING (AML)

- ▶ **AUDYTY**
- ▶ **WDROŻENIA**
- ▶ **SZKOLENIA PRAWNE**

WSTĘP O KANCELARII

Zespół Kancelarii TURCZA składa się z kilkunastu wykwalifikowanych radców prawnych oraz aplikantów i asystentów. Od momentu założenia w 2007 r. Kancelaria świadczy obsługę prawną na rzecz szerokiego spektrum klientów prowadzących działalność gospodarczą. Wybór rozwiązań uzależniamy od specyfiki działalności i rodzaju sprawy klienta. Współpracujemy z notariuszami, doradcami podatkowymi, rzeczoznawcami, biegłymi, innymi kancelariami z Polski i zagranicy oraz innymi specjalistami.

Rozumiejąc potrzeby biznesu dbamy o to by wsparcie prawne przychodziło zawsze „na czas”. W sprawach prawnych naszych Klientów chcemy być ich prawą ręką – dostępną non-stop. W Kancelarii obowiązują procedury mające na celu zapewnienie wysokich standardów ochrony wrażliwych danych. Bezpieczeństwo zostało oparte ponadto na solidnej gwarancji finansowej tj. ubezpieczeniu OC o stawce większej niż wymagają tego przepisy prawa.

„PRAWNA RĘKA W BIZNESIE”

Przyjęta przez nas misja brzmi „PrawNa ręka w biznesie”. W naszej współpracy z Klientami, kładziemy nacisk na długoterminowość i trwałość wzajemnych relacji.

DOŚWIADCZENIE I WIEDZA

W naszych działaniach kierujemy się nie tylko etyką zawodu, ale również etyką biznesu, a jako nadrzędny cel stawiamy zapewnianie Klientom satysfakcji z wysokiego poziomu świadczonych usług.

NAM MOŻNA ZAUFAĆ

Serdecznie zapraszamy Państwa do współpracy z naszą Kancelarią oraz liczymy, iż będziemy Państwu mogli nie tylko podać pomocną dłoń, ale również zostać w przyszłości Państwa prawNą ręką.

KANCELARIA TURCZA JEST CZŁONKIEM
STOWARZYSZENIA PRAWNIKÓW RYNKU MOTORYZACYJNEGO

O USTAWIE

ANTI MONEY LAUNDERING (AML)

Ustawa z dnia 1 marca 2018 roku o przeciwdziałaniu praniu brudnych pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz.U. z 2019 r. poz. 1115) (AML) wprowadza szereg obowiązków dla podmiotów operujących w kluczowych branżach gospodarki. Dość wspomnieć, że od zeszłego roku poszerzony został katalog tzw. instytucji obowiązanych, które na mocy przepisów AML winne na bieżąco dokonywać rejestracji transakcji o wartości równej bądź wyższej 15.000 euro (lub stanowiących równowartość tej kwoty).

WAŻNA INFORMACJA

Należy wspomnieć, że przepisy AML nakładają na instytucję obowiązaną wymóg wyznaczenia osoby odpowiedzialnej za ich realizację, która winna zostać przeszkolona w tej tematyce.

1

INSTYTUCJE OBOWIĄZANE

Kryterium kwalifikującym dany podmiot do grona instytucji obowiązanych jest m.in. wysokość przyjmowanych przez nią wpłat gotówkowych.

2

OBOWIĄZKI USTAWOWE

Dalszą konsekwencją uznania za instytucję obowiązaną jest – obok wspomnianej wcześniej rejestracji transakcji – weryfikacja klientów i beneficjentów rzeczywistych, archiwizowanie dokumentów potwierdzających fakt weryfikacji, wprowadzenie procedur wewnętrznych regulujących sposób wdrożenia założeń ustawy AML w organizacji, jak również przeprowadzenie oceny ryzyka transakcji.

3

SANKCJE KARNE

Wdrożenie ustawy AML w organizacji jest złożonym procesem, do którego należy przyjąć kompleksowe podejście. Nie uczynienie zadość obowiązkom określonym w ustawie skutkować może nałożeniem przez GIIF na instytucję obowiązaną, jak również osobę koordynującą temat AML wewnątrz podmiotu, dotkliwych kar finansowych. W przypadku osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej – do 5 milionów euro lub 10% obrotów spółki wykazanego w ostatnim zatwierdzonym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy lub w ostatnim skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, a w przypadku osoby fizycznej – do wysokości 20 868 500 zł.

OFERTA Z ZAKRESU AML

AUDYT

W ramach audytu zespół naszych prawników weryfikuje poprawność polityk oraz wewnętrznej dokumentacji funkcjonującej w podmiocie audytowanym pod kątem obowiązków określonych w ustawie AML. Audyt ma charakter wieloetapowy i obejmuje zarówno analizę dokumentów, jak również wywiad osobowy z pracownikami Klienta. W następstwie przeprowadzonych czynności sporządzony zostaje Raport Poaudytowy zawierający szczegółowy opis stanu faktycznego, dostrzeżonych uchybień oraz rekomendacji.

WDROŻENIA

Usługa „wdrożenia AML” stanowi produkt uzupełniający w stosunku do audytu i stanowi realizację założeń i rekomendacji wskazanych w Raporcie Poaudytowym. Wdrożenie obejmuje sporządzenie dostosowanych do specyfiki branży Klienta, wewnętrznych procedur przewidzianych w ustawie AML.

SZKOLENIA

Prowadzimy szkolenia skierowane zarówno do pracowników, kadry kierowniczej, jak i osób odpowiedzialnych za obszar AML w organizacji. Spotkania mają charakter praktycznych warsztatów, które uzupełniamy autorskimi materiałami.

USŁUGI PRAWNE

PAKIETY

Wychodząc naprzeciw potrzebom naszych Klientów, Kancelaria TURCZA stworzyła szereg produktów, które umożliwiają podmiotom:

- weryfikację poprawności ich polityk pod kątem wypełnienia wymogów AML,
- skuteczne wdrożenie procedur oraz dokumentów przewidzianych w ustawie,
- szkolenia kadry kierowniczej, osób odpowiedzialnych w organizacji za obszar AML i pracowników,
- uzyskanie bieżącej opieki prawnej, a tym samym odpowiedzi na wszelkie wątpliwości.

Z uwagi na wieloletnie doświadczenie Kancelarii TURCZA w zakresie obsługi przedsiębiorców, nasz Zespół wyróżnia znajomość specyfiki biznesu, co przekłada się na wysoką jakość świadczonych usług, precyzyjną identyfikację problemów oraz tworzenie praktycznych rozwiązań.

DEDYKOWANE PAKIETY

Wszystkie nasze usługi oferujemy jako odrębne produkty lub w formie pakietów, dostosowanych do potrzeb poszczególnych podmiotów.

PAKIET I

AUDYT

+ 5 godz.
konsultacji z ekspertem

PAKIET II

AUDYT WDROŻENIE

+ 10 godz.
konsultacji z ekspertem

PAKIET III

AUDYT WDROŻENIE SZKOLENIE

+ 15 godz.
konsultacji z ekspertem

WIĘCEJ INFORMACJI NA:

AMLWDROZENIA.PL

TURCZA.COM.PL

“

Ustawa AML ma na celu wyeliminowanie zjawiska prania brudnych pieniędzy, czyli sytuacji, gdy pieniądze lub jakiekolwiek inne wartości majątkowe uzyskane z nielegalnych źródeł, bądź przeznaczone na finansowanie nielegalnej działalności są wprowadzane do legalnego obrotu.

USTAWA AML: NOWE OBOWIĄZKI DLA INSTYTUCJI OBOWIĄZANYCH

Autor:

Katarzyna Turcza

Radca prawny, Doradca restrukturyzacyjny

Dnia 13 lipca 2018 roku weszła w życie większość przepisów ustawy z dnia 1 marca 2018 roku o przeciwdziałaniu praniu brudnych pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (dalej: ustawa AML).

Był to przełomowy moment dla funkcjonowania polskiego systemu walki z praniem brudnych pieniędzy i finansowaniem terroryzmu, który poprzez wdrożenie unijnych dyrektyw i szeregu wskazań specjalnych grup międzynarodowych (FATF) zyskał kolejne narzędzia służące identyfikacji i ocenie ryzyka występowania tych przestępstw, jednocześnie nakładając szereg obowiązków na instytucje objęte ustawą AML. Obecnie kolejnym następstwem wdrożenia omawianej ustawy jest obowiązek aktualizacji wewnętrznych ocen ryzyka prania pieniędzy w związku z prowadzoną działalnością do dnia 13 lipca 2019 roku, do kiedy to zgodnie z art. 192 ustawy AML Generalny Inspektor Informacji Finansowej zobowiązany jest sporządzić Krajową Ocenę Ryzyka prania pieniędzy i finansowania terroryzmu (dalej: KRO).

Cel ustawy AML

Ustawa AML (Anti-Money Laundering) ma na celu wyeliminowanie zjawiska prania brudnych pieniędzy, czyli sytuacji, gdy pieniądze lub jakiekolwiek inne wartości majątkowe uzyskane z nielegalnych źródeł, bądź przeznaczone na finansowanie nielegalnej działalności są wprowadzane do legalnego obrotu.

Z tego powodu ustawa AML nałożyła na szereg instytucji obowiązanych wymienionych w art. 2 tej ustawy obowiązek identyfikacji i oceny ryzyka związanego z omawianymi przestępstwami w zakresie własnej działalności, przy uwzględnieniu czynników dotyczących klientów, państw, obszarów geograficznych, produktów, usług, transakcji i kanałów ich dostaw. Ponadto instytucje te mogą uwzględniać przy ocenianiu ryzyka Krajową Ocenę Ryzyka oraz Sprawozdanie Komisji Europejskiej. Ustawa AML nakłada także obowiązek aktualizowania przedstawionej oceny ryzyka w razie potrzeby w związku ze zmianą przytoczonych czynników ryzyka wskazanych w Krajowej Ocenie Ryzyka i Sprawozdaniu KE, nie rzadziej jednak niż co 2 lata.

Jako, że pierwsza KOR miała zostać opublikowana w ciągu roku od dnia ogłoszenia ustawy AML, a więc do 13 lipca 2019 roku i jest już dostępna na stronie internetowej Ministerstwa Finansów, a co za tym idzie – obowiązek uaktualnienia danych przedstawionych przez instytucje obowiązane się zaktualizował.

Pojęcie instytucji obowiązanych

Instytucje obowiązane są to podmioty na które ustawa AML nakłada obowiązki (przede wszystkim obowiązek sporządzania aktualnych ocen ryzyka i ich przechowywania w wersji papierowej lub elektronicznej) oraz które mogą podlegać kontroli uprawnionych organów. **Pełen katalog takich podmiotów zawiera art. 2 ust 1 ustawy AML i są to m.in. banki, kasy oszczędnościowo kredytowe, pośrednicy ubezpieczeniowi, zakłady ubezpieczeń, fundusze inwestycyjne, kantory wymiany walut, notariusze, adwokaci, radcowie prawni, biegli rewidenty, doradcy podatkowi, pośrednicy w obrocie nieruchomościami, operatorzy pocztowi, podmioty usługowo prowadzące księgi rachunkowe, fundacje, stowarzyszenia, instytucje pożyczkowe, przedsiębiorcy dokonujący transakcji przekraczających 10 000 euro i inne podmioty wymienione w ustawie.**

Obowiązki instytucji obowiązanych

Głównym obowiązkiem wynikającym z ustawy AML jest **obowiązek identyfikowania i oceniania ryzyka związanego z praniem brudnych pieniędzy i finansowaniem terroryzmu.** W tym celu instytucja obowiązana **powinna weryfikować tożsamość klientów, ustalać beneficjentów rzeczywistych spółek, monitorować stosunki gospodarcze, w tym analizować dokonywane przez klienta transakcje, badać źródła pochodzenia wartości majątkowych będących w dyspozycji klienta oraz na bieżąco aktualizować posiadane dokumenty, dane i informacje.**

Dokument potwierdzający dokonanie oceny ryzyka powinien być przez instytucję przechowywany, jako że będzie pierwszym dokumentem podlegającym kontroli uprawnionych organów. Następnie instytucje obowiązane mają **obowiązek wdrażania i stosowania środków bezpieczeństwa finansowego proporcjonalnych do ryzyka zidentyfikowanego podczas analizy klienta.** Instytucje obowiązane ponad to **gromadzą i przekazują odpowiednim instytucjom informacje przewidziane przez ustawę, a w razie wystąpienia podejrzenia prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu obowiązane są współpracować z Generalnym Inspektorem Informacji Finansowej (dalej: GIIF).**

Instytucje obowiązane mają także za zadanie **wdrażać wszelkie działania o charakterze organizacyjnym, których celem jest właściwe wykonywanie ich podstawowych zadań wynikających z ustawy AML.**

Ocena ryzyka a Krajowa Ocena Ryzyka GIIF

W tym miejscu należy wyraźnie zaznaczyć, że ocena ryzyka dokonywana przez instytucje obowiązane wymienione w ustawie AML oraz Krajowa Ocena Ryzyka są to dwa autonomiczne dokumenty. Każda instytucja wskazana w ustawie AML dokonująca opisanej w ustawie transakcji jest obowiązana sporządzić **własną ocenę ryzyka oraz zachować dokument potwierdzający jej przeprowadzenie.** W razie powzięcia uzasadnionych podejrzeń, co do możliwości prania brudnych pieniędzy lub finansowania terroryzmu **obowiązana jest zawiadomić odpowiednie organy i z nimi współpracować.** Natomiast **Krajowa Ocena Ryzyka jest dokumentem publikowanym przez Ministerstwo Finansów** zawierającym zbiorcze informacje o zagrożeniach i prawdopodobieństwie prania brudnych pieniędzy i finansowania terroryzmu w skali kraju. Jednakże, ocena ryzyka dokonywana przez instytucję obowiązana i KOR nie powinny się zasadniczo różnić. Oceny ryzyka instytucji finansowych powinny być tworzone przy uwzględnieniu KOR i nie powinny zakładać niższego prawdopodobieństwa przestępnych działań niż KOR.

Odmienne kwalifikacja dokonana w indywidualnej sytuacji powinna być odpowiednio uzasadniona i udokumentowana. Modelowo natomiast, instytucje obowiązane powinny zaznaczać się z Krajową Oceną Ryzyka i po przeanalizowaniu określonego przez GIIF stopnia zagrożenia dla danego typu stosunków gospodarczych, wdrażać odpowiednie środki bezpieczeństwa.

Stwierdzenie nieprawidłowości może skutkować nałożeniem na kontrolowany podmiot kary administracyjnej, do wysokości dwukrotności osiągniętej korzyści lub unikniętej straty, a w razie braku możliwości ich ustalenia do kwoty 1 000 000 euro.

Kontrole i kary

Głównym organem kontrolnym wskazanym w ustawie AML jest **Generalny Inspektor Informacji Finansowej (GIIF).** Jest to sekretarz lub podsekretarz stanu w Ministerstwie Finansów powoływany przez Prezesa Rady Ministrów na wniosek ministra właściwego ds. finansów publicznych, po opinii ministra właściwego ds. koordynowania działalności służb specjalnych. Kontrolę na zasadach określonych w odrębnych przepisach mogą sprawować także Prezes NBP, KNF, Krajowa Spółdzielnica Kasa Oszczędnościowo-Kredytowa, prezesi sądów apelacyjnych, naczelnicy urzędów celno-skarbowych, wojewodowie, ministrowie oraz starostowie. Kontrole dzielimy na dwa typy – kontrole planowane przeprowadzane na podstawie rocznych planów kontroli określających wykaz podmiotów podlegających kontroli, jej zakres i uzasadnienie oraz na kontrole doraźne nieujęte w rocznym planie kontroli. Kontrolę przeprowadza co najmniej dwóch imiennie upoważnionych przez GIIF kontrolerów. **Stwierdzenie nieprawidłowości może skutkować nałożeniem na kontrolowany podmiot kary administracyjnej, do wysokości dwukrotności osiągniętej korzyści lub unikniętej straty, a w razie braku możliwości ich ustalenia do kwoty 1 000 000 euro.** W przypadku instytucji wymienionych w ustawie w art. 2 ust. 1 pkt 1–5, 7–11, 24 i 25, **kary te mogą być wyższe i wynieść nawet 20 868 500 zł w przypadku osoby fizycznej oraz 5 000 000 euro lub 10% obrotu w stosunku do osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej niemającej osobowości prawnej.**

Podsumowanie

Konkludując powyższe rozważania należy wskazać, że fundamentalnym obowiązkiem, który zaktualizował się dla podmiotów objętych ustawą AML 13 lipca 2019 roku, jest obowiązek uaktualnienia i uzupełnienia dokonywanych przez nie ocen ryzyka o dane i wskazania Krajowej Oceny Ryzyka publikowanej przez GIIF. Zaniechanie tego obowiązku może skutkować nałożeniem kar administracyjnych – kar pieniężnych oraz innych kar wymienionych w art. 150 ustawy AML w postaci np. utraty koncesji. Dlatego warto już dziś zasięgnąć porady profesjonalistów i wdrożyć w organizacji konieczne procedury (w tym związane z oceną i szacowaniem ryzyka) oraz przeprowadzić szkolenia dla kadr, żeby uniknąć w przyszłości uchybień, które mogłyby by wzbudzić zainteresowanie organów kontrolnych.

Stan prawny: 15.10.2019 r.

WPROWADZENIE PROCEDURY ANONIMOWEGO ZGŁASZANIA NARUSZENIA PRZEPISÓW

Autor:
Marta Rabe-Kozłowska
Radca prawny

Ustawa z dnia 1 marca 2018 roku o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (dalej: „Ustawa”) wprowadza nowe procedury, które instytucje obowiązane mają obowiązek wdrożyć. Jedną z nich jest procedura anonimowego zgłaszania naruszeń Ustawy. Wedle regulacji wynikającej z art. 53 Ustawy, instytucje obowiązane opracowują i wdrażają wewnętrzną procedurę anonimowego zgłaszania przez pracowników lub inne osoby wykonujące czynności na rzecz instytucji obowiązanej rzeczywistych lub potencjalnych naruszeń przepisów z zakresu przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu.

Niniejsze rozwiązanie jest tożsame z tak zwaną procedurą whistleblowing, stosowaną powszechnie w sektorze bankowym. Ustawa wprowadza obowiązek zamieszczenia konkretnych informacji, które mają się znaleźć w treści procedury, mianowicie:

- a) dane osoby odpowiedzialnej za odbieranie zgłoszeń;
- b) sposób odbierania zgłoszeń;
- c) sposób ochrony pracownika dokonującego zgłoszenia, zapewniający co najmniej ochronę przed działaniami o charakterze represyjnym, dyskryminacją lub innymi rodzajami niesprawiedliwego traktowania;
- d) sposób ochrony danych osobowych pracownika dokonującego zgłoszenia oraz osoby, której zarzuca się dokonanie naruszenia, zgodnie z przepisami o ochronie danych osobowych;
- e) zasady zachowania poufności w przypadku ujawnienia tożsamości osób;
- f) rodzaj i charakter działań następczych podejmowanych po odebraniu zgłoszenia;
- g) termin usunięcia przez instytucje obowiązane danych osobowych zawartych w zgłoszeniach.

Na podkreślenie zasługuje fakt, iż nowa Ustawa nakłada na instytucje obowiązane szereg innych obowiązków, także w przedmiocie stworzenia odpowiednich procedur i instrukcji.

g) termin usunięcia przez instytucje obowiązane danych osobowych zawartych w zgłoszeniach.

Co szczególnie istotne, oprócz opracowania samej procedury zgłaszania naruszeń, instytucje obowiązane winne odpowiednio zadbać o dane osób zgłaszających naruszenia. W literaturze osoby te zostały one określone mianem „sygnalistów”. Problematyka sygnalistów jest znana w polskim systemie prawnym, co zaowocowało wykształceniem się pewnych standardów postępowania na gruncie ochrony ich danych osobowych. Między innymi, szczegółowe zasady postępowania ze zgłoszeniami sygnalistów zostały określone w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 16 maja 2018 roku w sprawie odbierania zgłoszeń dotyczących naruszeń przepisów z zakresu przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu. Ustawodawca określił w rozporządzeniu warunki dotyczące postępowania w przypadku odbierania zgłoszeń o potencjalnych naruszeniach przepisów w celu zwiększenia bezpieczeństwa sygnalistów i nakłonienia ich do zgłaszania nieprawidłowości. Kluczowym rozwiązaniem warunkującym skuteczne wdrożenie procedury anonimowego zgłaszania naruszeń, jest akcentowanie przez pracodawców faktu, iż przekazanie zgłoszenia przez sygnalistów, nie stanowi naruszenia obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej. Należy pamiętać, że w omawianym obszarze ryzyko naruszenia praw i wolności osób, których dotyczą dane, jest szczególnie wysokie.

Podsumowanie

Na podkreślenie zasługuje fakt, iż nowa Ustawa nakłada na instytucje obowiązane szereg innych obowiązków, także w przedmiocie stworzenia odpowiednich procedur i instrukcji. Nasza Kancelaria zajmuje się prowadzeniem szkoleń i opracowywaniem niezbędnej, wymaganej przepisami prawa dokumentacji. Zatem jeśli Państwa podmiot należy do katalogu instytucji obowiązanych, zachęcamy do kontaktu oraz udziału w naszym autorskim szkoleniu obejmującym tematykę AML, podczas którego wyjaśnione zostaną wszystkie obowiązki wynikające z Ustawy.

Stan prawny: 18.11.2019 r.

NOWE OBOWIĄZKI INSTYTUCJI OBOWIĄZANYCH DOTYCZĄCE SZKOLEŃ NAŁOŻONE PRZEZ USTAWĘ AML

Autor:

Marta Rabe-Kozłowska

Radca prawny

Wraz z wejściem w życie w dniu 13 lipca 2018 r. ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu (dalej jako „ustawa” lub „AML”), na instytucje obowiązane został nałożony obowiązek udziału w szkoleniach dotyczących realizacji zadań wynikających z

Ustawodawca zdecydował się na wprowadzenie takiego rozwiązania w art. 52 ustawy, który otrzymał brzmienie:

1. Instytucje obowiązane zapewniają udział osób wykonujących obowiązki związane z przeciwdziałaniem praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu w programach szkoleniowych dotyczących realizacji tych obowiązków.
2. Programy szkoleniowe, o których mowa w ust. 1, powinny uwzględniać charakter, rodzaj i rozmiar działalności prowadzonej przez instytucję obowiązaną oraz zapewniać aktualną wiedzę w zakresie realizacji obowiązków instytucji obowiązanej, w szczególności obowiązków, o których mowa w art. 74 ust. 1, art. 86 ust. 1 i art. 89 ust. 1.
3. Do instytucji obowiązanych będących osobami fizycznymi prowadzącymi działalność gospodarczą przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio.

Instytucja ma obowiązek wyznaczenia osób, odpowiedzialnych w organizacji za wypełnienie obowiązków określonych w AML. Co ważne, nie ma zupełnej dowolności w wyborze kadry przestrzegającej obowiązki ustawowe – w art. 6 do art. 9 ustawy wprowadzono przepisy regulujące tą kwestię, mianowicie: jeżeli w instytucji zobowiązanej działa zarząd lub inny organ zarządzający, osobę odpowiedzialną wyznacza się spośród członków tego organu. Dodatkowo, instytucje zobowiązane są wyznaczyć pracownika zajmującego kierownicze stanowisko odpowiedzialnego za zapewnienie zgodności działalności organizacji, jej pracowników, jak również innych osób wykonujących czynności na jej rzecz z przepisami o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu. Co istotne, w przypadku instytucji prowadzących działalność jednoosobowo, zadania kadry kierowniczej wyższego szczebla oraz pracownika wykonuje osoba prowadząca daną działalność.

Po wyznaczeniu przez instytucję zobowiązaną osób odpowiedzialnych w rozumieniu AML, podlegają one – zgodnie z art. 52 ustawy – obowiązkowemu szkoleniu dotyczącemu zasad i warunków realizacji tych obowiązków. Z punktu widzenia wyżej wymienionych instytucji, wymóg odbycia szkolenia wydaje się uzasadniony ze względu na poziom skomplikowania omawianej materii oraz dotkliwych sankcji związanych z nieprzestrzeganiem przepisów. Warto w tym miejscu zaznaczyć, iż nowa ustawa znacząco zaostrzyła odpowiedzialność instytucji, które nie wypełniają obowiązków z niej wynikających. W przypadku osoby fizycznej możliwe jest nałożenie kary do wysokości 20 868 500 zł, przy czym znacznie wyższe sankcje finansowe przewidziane zostały dla osób prawnych lub jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej – tj. do wysokości równoważności kwoty 5 000 000 euro albo do wysokości 10% obrotu wykazanego w ostatnim zatwierdzonym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy lub w ostatnim skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy – w przypadku instytucji objętych skonsolidowanym sprawozdaniem finansowym grupy kapitałowej.

„(...) nie ma zupełnej dowolności w wyborze kadry przestrzegającej obowiązki ustawowe – w art. 6 do art. 9 ustawy wprowadzono przepisy regulujące tą kwestię, mianowicie: jeżeli w instytucji zobowiązanej działa zarząd lub inny organ zarządzający, osobę odpowiedzialną wyznacza się spośród członków tego organu.”

Szkolenia mają na celu przybliżenie wszystkich obowiązków instytucji zobowiązanych oraz sankcji za ich niedopełnienie. Wyznaczone osoby dowiedzą się na nich, w jaki sposób opracować i wdrożyć nowe, wymagane ustawą procedury, jaką dokumentację należy prowadzić i o jakich zdarzeniach informować Generalnego Inspektora Informacji Finansowej.

Jeśli zatem Państwa podmiot należy do katalogu instytucji zobowiązanych, zachęcamy do udziału w naszym autorskim szkoleniu obejmującym tematykę AML. Kancelaria organizuje praktyczne warsztaty, wzięcie udziału w których, czyni zadość obowiązkowi wynikającemu z art. 52 ustawy.

Stan prawny: 17.09.2019 r.

NASI KLIENCI

REFERENCJE

GOBARTO S.A.

Po latach współpracy możemy potwierdzić, że Kancelaria daje nam komfort wsparcia prawnego połączonego ze znajomością realiów oraz specyfiki branży (...).

Dariusz Formela
Prezes Zarządu

DUDA
DEVELOPMENT SP. Z O.O.

Pełen profesjonalizm, wysoka jakość oferowanych usług oraz szeroka i merytoryczna wiedza prawna to elementy, które cechują Kancelarię TURCZA.

Wojciech Duda
Wiceprezes Zarządu

OSI POLAND
FOODWORKS SP. Z O.O.

Mając na względzie dotychczasową współpracę z Kancelarią, w imieniu OSI POLAND FOODWORKS Sp. z o.o. rekomenduję Kancelarię (...) również innym przedsiębiorcom.

Piotr Antkowiak
Dyrektor Zarządzający

DUDA-CARS S.A.

(...) wysoko oceniamy usługi świadczone przez Kancelarię, które cechują się indywidualnym podejściem do każdej sprawy. Współpraca (...) przebiega bez zastrzeżeń.

Marcin Duda
Prezes Zarządu

PIG FARMER SP. Z O.O. S.K.A.

Kancelaria dba o bezpieczeństwo prawne oraz wypracowywanie optymalnych dla Spółki rozwiązań we wszystkich obszarach naszej działalności.

Grzegorz Ograbek
Prezes Zarządu Komplementariusza

FERMA-POL SP. Z O.O.

Uwzględniając widoczne na każdym poziomie obsługi doświadczenie, kreatywność oraz elastyczność i umiejętność pracy pod presją czasu stwierdzamy, że Kancelaria TURCZA w pełni zasługuje na zaufanie oraz rekomendację.

Jacek Tycner
Wiceprezes Zarządu

ZAUFALI NAM

WYBRANI KLIENCI

Mercedes-Benz
Duda-Cars

DUDA Holding

VOYAGER
GROUP

DUDA
Logistics

TASOMIX
Energy & Logistics

KIR.

OPOKA TFI

7technology

**BLACK
RED
WHITE**

INVEST
PRO CAPITAL

T&J

orderSoft

INVESTA

TIGRA
TRANS

KIR.

Rawi Met

GOBARTO

DUDA
DEVELOPMENT
EST. 1997

WIĘCEJ INFORMACJI NA:

AMLWDROZENIA.PL

TURCZA.COM.PL